

## Dawna słodownia browaru Vetterów

Zespół browaru Karola Rudolfa Vettera, powstały w I. 40-tych XIX wieku, oprócz głównych urządzeń produkcyjnych, zlokalizowanych w zaadaptowanym na ten cel dawnym klasztorze poreformackim przy ul. Bernardyńskiej, objął także zabudowania nad Bystrzycą, gdzie zlokalizowano słodownię.

Pierwsze budynki słodowni powstały ok. 1846 roku. Przed powstaniem obiektów przemysłowych parcela ta, jak również sąsiednie, były użytkowane od okresu lokacji miasta, jako ogrody, z rozluźnioną zabudowa mieszkalną i gospodarczą.

Znacząco rozbudowano zespół w 1899 roku. Dodano wówczas m.in. piętro nad składem siodu oraz dobudowano wieżę, pełniącą funkcję suszarni siodu, z dużym piecem wewnątrz, zwieńczoną wysokim, efektownie opracowanym architektonicznie kominem.

Już niedługo po rozbudowie budynek przestał pełnić funkcje słodowni. Mieczysław Górski w drugiej dekadzie XX wieku zaadaptował gmach na wytwórnię papierosów.

Zespół składał się na pocz. XX wieku z głównego budynku słodowni, zlokalizowanego wzdłuż zachodniej granicy działki, niższego skrzydła od strony wschodniej, od rzeki, częściowo nieistniejącego już dziś budynku kotłowni, oraz kilku pomocniczych budynków po północnej stronie działki.

Formy architektoniczne, w jakich utrzymano obiekt, z bogatym detalem ceglany, są charakterystyczne dla architektury przemysłowej przełomu XIX i XX w.

Zachowały się także niektóre elementy wystroju wnętrza budynku, takie jak żeliwne kolimny wspierające strop drugie i trzeciej kondygnacji oraz schoydy pomiędzy tymi kondygnacjami.

1. KLATKA SCHODOWA WEWNĄTRZ BUDYNKU.
2. ŻELIWNE KOLUMNY NA 3 KONDYGNACJI SŁODOWNI.
3. DEKORACJE KOLUMN ŻELIWNYCH NA 2 KONDYGNACJI BUDYNKU.
4. SŁODOWNIA – WIDO OD STRONY PÓŁNOCNO-WSCHODNIEJ
5. WIEŻA SŁODOWNI WIDZIANA Z UL. MISJONARSKIEJ

